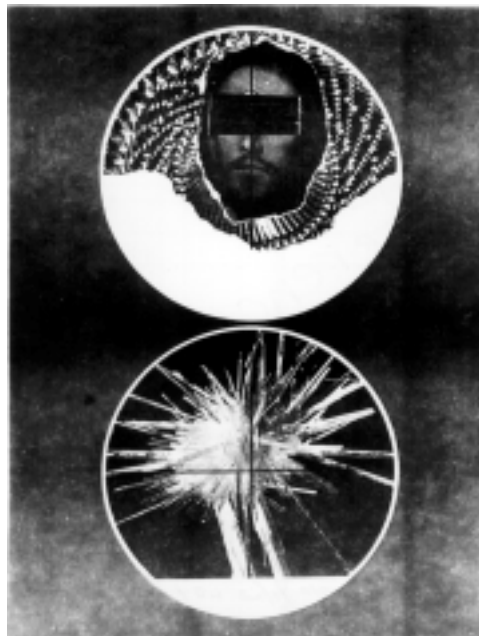

művésze lesz, mint éppen József Attila, akinek életében ilyen természetű csalódás volt egyik fő oka meghasonlásának. Ha viszont könnyen tud alkalmazkodni az időszertűségekhez, vigyáznia kell, hogy az ne legyen belőle, »akire csak egy párt vigyáz«.

Igen, valójában az egész 1945 utáni magyar költészet (és persze a korábbi is) azt igazolja, hogy hiteles politikai költészet csakis ellenzéki pozícióból, kritikai álláspontból jöhet létre, máskülönben a politikai költemény pusztá agitációvá és propagandává silányul, és természetesen nem is eshet esztétikai megítélés alá. Petri György szamizdatverseinek nagy érdeme, hogy egy korszakban, amely szüntelenül a közéletiséget, azaz a politikumot kérte számon az irodalmon, ugyanakkor mi sem állott távolabb szándékaitól, mint a valódi politikai költészet támogatása, végre helyreállította a magyar politikai líra hitelességét és becsületét. Az már a kor viszonyaiból, a költő személyes helyzetéből következett, hogy ezt többnyire groteszk szatírák nyelvén kellett megtennie.

FELHASZNÁLT IRODALOM

- Beszélgések Petri Györggyel.* Bp. 1994.
 Fodor Géza: *Petri György költészete.* Bp. 1991.
 Könczöl Csaba: *Tükörszoba.* Bp. 1986.
 Lukács György: *Irodalom és demokrácia.* Bp. 1948.
 Radnóti Sándor: *Recrudescunt vulnera.* Bp. 1991.
 Vas István: *Körül-belül.* Bp. 1978.

PATAKIFERENC: EL GRECO TANULMÁNYLAP (1980)